08/10/2023

Πρωτοπρεσβύτερος π. Αθανάσιος Μελισσάρης: Η ένωση με τον Χριστό μας χαρίζει ζωή αιώνια

/ Ενορίες

Το ότι προσπαθούμε με όλη τη συνειδητότητα μας, να μετέχουμε του Ποτηρίου της Ζωής, να γινόμαστε σύναιμοι και σύσσωμοι Χριστού, είναι το μόνο που μπορεί να μας οδηγήσει πέρα από το αδιέξοδο.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 7 Οκτωβρίου (Κυριακή Γ΄ Λουκά, Πελαγίας οσίας, Πελαγίας της παρθενομάρτυρος, Ταϊσίας της πρώην πόρνης), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο **Πρωτοπρεσβύτερος π. Αθανάσιος Μελισσάρης**, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Φωκίδος.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» .

Στο κήρυγμα του ο π. Αθανάσιος επικεντρώθηκε στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας, όπου ο Χριστός εισερχόμενος με τους μαθητές Του στην πόλη της Ναΐν, βρέθηκαν μπροστά σε ένα τραγικό και επώδυνο γεγονός.

Μία χήρα μητέρα συνοδεύει για να θάψει το μονάκριβο παιδί της, με πλήθος ανθρώπων να ακολουθούν. Ο Χριστός βλέποντας τη νεκρική πομπή, λέει στη γυναίκα «μην κλαις» και αμέσως μετά, λέει στο νεκρό παιδί να σηκωθεί και το αποδίδει ζωντανό στη μητέρα του.

«Ο κόσμος, πραγματικά θαμπωμένος από το απρόσμενο αυτό θαύμα, καταλαβαίνει ότι έχει επισκεφθεί αυτό το λαό, ο Θεός. Είναι επίσκεψη Θεού και μαρτυρία είναι αυτό το γεγονός. Γιατί έρχεται και δίνει ζωή στο νεκρό παιδί, γιατί είναι η ζωή, ο αρχηγός της ζωής.»

Το μήνυμα που δίνει η ευαγγελική περικοπή, όπως εξήγησε ο π. Αθανάσιος, είναι ότι η κοινωνία με τον Θεό, διαμέσου του προσώπου του Χριστού, είναι ζωή αιώνια,. Η ένωση με τον Χριστό μας χαρίζει ζωή αιώνια.

Εκείνο που έχουμε πραγματικά να παλέψουμε, όπως τόνισε, επειδή ζούμε μία ψυχοπαθολογία, αποκλεισμένοι στη μοναχικότητα και την εγωκεντρικότητα μας, είναι ο θάνατος.

Γιατί για την Εκκλησία δεν υπάρχει μόνο βιολογικός θάνατος, αλλά και ο πνευματικός θάνατος, που σημαίνει η μη ύπαρξη σχέσης με τον Χριστό, η αδυναμία κοινωνίας με το πρόσωπο Του.

«Ακριβώς γιατί, ο άνθρωπος προσηλωμένος στα δικά του, δεν μπορεί να αγαπήσει κανέναν, δεν μπορεί να ζήσει εκστατικά, κλείνεται στην εγωκεντρικότητα του, δεν μπορεί να ζήσει την χαρά με την κοινωνία του προσώπου του άλλου και ζει την γεύση του θανάτου».

Καθημερινοί θάνατοι, όπως επεσήμανε ο π. Αθανάσιος, είναι αυτοί που ζει ο καθένας μας, είτε γιατί δεν έχει φίλους, είτε γιατί δεν έχει ανθρώπους να αγαπά και να τον αγαπούν, είτε γιατί έχει μία εξουσιαστική συμπεριφορά που δεν ανέχεται την σχέση ίσος προς ίσον. Αυτό οδηγεί τον άνθρωπο στην πνευματική μόνωση, στην αλλοτρίωση, στην αποξένωση. Και μέσα σε αυτή τη μοναχικότητα

του δεν μπορεί να βιώσει χαρά.

Εκείνο λοιπόν που μας λέει η ευαγγελική περικοπή είναι ότι, το μόνο που έχουμε για να ξεπεράσουμε τον θάνατο, όχι μόνο στην πνευματική του κατάσταση αλλά και στην βιολογική του, είναι να πιστέψουμε πραγματικά τον Χριστό και να προσπαθούμε να έχουμε μία ζωντανή σχέση μαζί Του.

«Το ότι προσπαθούμε με όλη τη συνειδητότητα μας, να μετέχουμε του Ποτηρίου της Ζωής, να γινόμαστε σύναιμοι και σύσσωμοι Χριστού, είναι το μόνο που μπορεί να μας οδηγήσει πέρα από το αδιέξοδο».

Η ψυχοπαθολογία της καθημερινότητας, συνέχισε ο π. Αθανάσιος, έχει να επιδείξει την προσπάθεια του ανθρώπου να γίνει υπεράνθρωπος, αλλά χωρίς τον Θεάνθρωπο, βλέποντας το συνάνθρωπο ως υπάνθρωπο. Έχει τόσο πολύ ευτελιστεί η αξία της ανθρώπινης ζωής, που όχι απλώς την σπρώχνουμε από τον καταπέλτη, αλλά καθημερινά την βυθίζουμε στη λάσπη.

Και η μετοχή στο Σώμα και το Αίμα του Χριστού, μας δίνει την δυνατότητα να εκκεντριστούμε σε αυτό που είναι η ζωή, σε αυτό που είναι ο Χριστός.

Και καταλήγοντας ο π. Αθανάσιος τόνισε:

«Είναι ο μόνος σίγουρος τρόπος, η προσωπική σχέση με τον σταυρωθέντα Κύριο, που στην Ανάσταση Του, μας συμπαρασύρει στην μετοχή της κατά χάριτος ζωής.

Έτσι ώστε να μπορούμε να είμαστε ο καθένας μία μαρτυρία αγιότητας, καθαρότητας, χαράς. Στον βαθμό που μπορούμε να μετέχουμε της χάριτος, θα μας δώσει ο Θεός μέσα από αυτή τη σχέση, την ουράνια βασιλεία Του».